

at gøre de almindelige Regler gældende ogsaa for Personer mellem 15 og 18 Aar. Man er vel ikke blind for — hvad Forsikringsraadet stærkt har gjort gældende —, at ganske unge Mennesker, hvis „Dagpenge“ overstiger deres Dagløn, kan fristes til at forlænge deres Helbredelsesperiode, men med de foreslaaede Sikringsforanstaltninger herimod nærer Udvalget ikke Betænkelighed ved at tilstede Undtagelser fra en Regel, som vilde ramme de ældre Aargange og stundom ogsaa yngre af disse Aldersklasser uforholdsmæssig haardt (Ændringsforslag Nr. 13). For den frivillige Forsikring i Landbrug m. v. og Statstilskuddet dertil foreslaar Udvalget, at Henvisningen til Ejendomsskylden i §§ 73 og 74 udgaar og erstattes med Henvisning til Skatteindtægten (Ændringsforslag Nr. 18 og 19). Der har i Udvalget været Ønsker om at gaa noget højere med Indtægtsgrænserne for Statstilskuddet til den selvstændige næringsdrivendes frivillige Forsikring end af Ministeren foreslaaet for at fremme denne frivillige Forsikring, men da der ikke kunde vindes Stemning derfor blandt det overvejende Antal af Udvalgets Medlemmer, frafaldtes det at stille Ændringsforslag.

Endelig er Udvalget enedes om en Række praktiske Ændringer, saaledes vedrørende Valgbarhedsbetingelserne ved Nyvalg til Raadet (Ændringsforslag Nr. 2), vedrørende Arbejdsgivernes Pligt til at holde Regnskab over Arbejdsdage og Arbejdsvederlag (Ændringsforslag Nr. 5), vedrørende Slutningsfristen for Dagpengenes Løbedage, hvilken foreslaas sat til den Dag, Raadets Afgørelse falder, i Stedet for den Dag, Underretning om Afgørelsen gives (Ændringsforslag Nr. 7), vedrørende Skønnet over Lærlinges Aarsløn, som foreslaas anstillet paa samme Maade som for Arbejdsgiverens Familie (Ændringsforslag Nr. 12), og desuden vedrørende nogle Omformuleringer af Udtryk, som benyttes dels i den gældende Lov, dels i Lovforslaget (Ændringsforslag Nr. 8 og 9). Ogsaa det omfattende Ændringsforslag Nr. 11 anser man som rationellere ordnet og i formel Henseende tydeligere

end Lovforslagets § 8, men det indeholder ikke i og for sig andre Regler end de i Praksis gennemførte; derimod kan man ikke tiltræde Lovforslagets Ændring i den nugældende Lov, hvorved fraskilt Hustru, som havde et Retskrav paa den forulykkede og havde gjort det gældende, stilles ugunstigere end nu.

Hvad angaar Kapitlet om „Fiskeri og mindre Skibsfart“ (Lovens § 66 og Lovforslagets § 16), er Udvalget efter indgaaende Overvejelse og Samraad med Ministeren enedes om ikke at stille Ændringsforslag. Der har for det første været Tale om at slette den Begrænsning i Lovforslagets § 16, hvorefter et Fartøj skal være maalt til mindst 4 Register-Tons Brutto for at indordnes under dette Kapitel. Men da de Mandskaber, som arbejder paa de ved denne Begrænsning udelukkede Fartøjer, ikke er uforsikrede (de forsikres efter 6te Kapitel), og da Bestemmelsen har rent praktiske Grunde, har Udvalget ment at maatte opretholde Begrænsningen. Fremdeles har Fiskernes Repræsentanter meget stærkt ønsket, at den nuværende Grænse, 20 Register-Tons (som beror paa Registreringsgrænsen) mellem Forsikringen efter Søfartskapitlet og efter Kapitlet for Fiskeri og mindre Skibsfart enten helt maa falde bort, saa at alle Skibe, som beskæftiges i Fiskeriets Tjeneste, holdes forsikrede efter Kapitlet for Fiskeri og mindre Skibsfart, eller at i det mindste Grænsen maa blive sat betydelig op (til 100, eventuelt 150 Register-Tons), hvorved Udvalget skal henvise dels til Bemærkningerne til Lovforslaget, dels til Bilag I. Udvalget erkender, at adskiligt kan tale for at samle al Ulykkesforsikring vedrørende Fiskeriet under samme Forsikringsafdeling, men anser ikke Spørgsmaalet for at være tilstrækkelig gennemdrøftet og har derfor anmodet Ministeren om at fortsætte Forhandlingerne med Fiskeriets Repræsentanter for om muligt at naa til en for saavel Fiskeriet som Søfarten tilfredsstillende Ordning.

Paa to Punkter har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal.